

Ucenic al Cuviosului Nichifor cel Lepros și cel mai modern sfânt canonizat: 25 de ani de la moarte

În data de 23 mai se împlinesc 25 de ani de la moartea celui mai modern sfânt, canonizat de Patriarhia Ecumenică de Constantinopol în martie 2022: Cuviosul Evmenie Saridakis.

Cunoscut mai ales ca ucenic al Sfântului Nichifor cel Lepros, Evmenie a avut la rândul său această boală pe care a primit-o cu bucurie și de care s-a vindecat ulterior.

S-a născut în data de 1 ianuarie 1930 într-o familie săracă, din punct de vedere material, în satul Ethia din insula Creta.

Părinții săi credincioși, Gheorghe și Sofia Saridakis, i-au dat la Botez numele de Constantin. Rămas orfan de tată la numai doi ani, își dorea de mic să devină monah, căci nu era ca ceilalți copii de vârsta lui, ci avea obiceiul de a sta mult timp în biserica satului și în cele din împrejurimi, unde se ruga și petrecea serile în privegheri.

În iarna anului 1944, pe când stătea la gura sobei împreună cu cele două surori și cu mama sa și mâncau gogoși, a fost pătruns de o lumină care l-a umplut de bucurie, spunându-le surorilor sale: „Mă voi face monah!”. Avea paisprezece ani atunci. Și, într-adevăr, în anul 1947 a mers și s-a închinoviat la Mănăstirea „Sfântul Nichita” din Ahendria, o mică mănăstire cioplită în peșteră, care se află în partea sudică a Cretei, către golful libian.

A primit boala cu bucurie

După patru ani, în anul 1951, a fost tuns monah și a primit numele Sofronie, iar în anul 1959 a plecat în armată, deoarece pe atunci stagiul militar era obligatoriu, chiar și pentru monahi. Ulterior, la hirotonia în preot, a primit numele de Evmenie, care înseamnă „bunăvoință”.

În timpul serviciului militar s-a instalat febra și a prezentat primele simptome de lepră.

„Simțeam că cineva îmi înfige o grapă de fier în spate și trage carnea jos de pe mine”, ne spunea. Și zicea în sinea sa: „Dar ce am de mă doare așa? Maica Domnului, ce durere este aceasta? În viața mea n-am mai simțit o astfel de durere!”.

După multe examene medicale, un doctor i-a spus: „Ascultă, soldat Saridakis, trebuie ca în clipa aceasta să vină poliția și serviciul sanitar, și să te ducă în Atena, căci te-ai molipsit de boala Hansen, de lepră”.

Cum a auzit această neplăcută veste a spus: „Vorbești serios, doctore? Am lepră? Voi purta această mare cruce?”. „Da”, i-a răspuns doctorul. Și de bucurie, Constantin a căzut din pat.

Întrebat ulterior de ce s-a bucurat așa de mult, părintele a explicat: „Pentru că atunci când Dumnezeu îți trimite o mare boală, înseamnă că e o cruce mare. Și dacă o rabzi, cu puterea lui Dumnezeu, o cruce mare aduce o mare înviere! Când am fost diagnosticat cu boala Hansen, m-am rugat și a zis: «Dumnezeul meu, nu sunt vrednic să port o cruce atât de mare! Atât de mult mă iubești? Îți mulțumesc foarte mult! Numai ajută-mă să o rabd!»”.

„Sufeream! Dar, pe cât de mult sufeream cu trupul, pe atât de mult se veselea inima!”, mărturisea cuviosul.

Astfel, în anul 1957, Evmenie a fost transferat la leprozeria din Atena. Pentru că din anul 1947 se descoperise remediul potrivit pentru vindecarea leprei, cu care fusese diagnosticat la timp, treptat s-a vindecat. Cu toate acestea, a rămas în leprozerie pentru a sluji leproșilor.

Odată cu sosirea Cuviosului Nichifor în leprozerie și la recomandarea scrisă a Sfântului Antim către el, monahul Sofronie l-a făcut pe cuvios, mentorul său. Își făceau separat slujbele și rugăciunile, posteau și nu mâncau carne, cu toate că doctorii le spuneau să mănânce.

Cu timpul, viețuirea sfântă a celor doi monahi a ajuns la urechile multor oameni credincioși, care, atunci când îi cercetau pe leproși, urmăreau să-i întâlnească și pe cei doi sfinți, pentru folosul lor sufletesc.

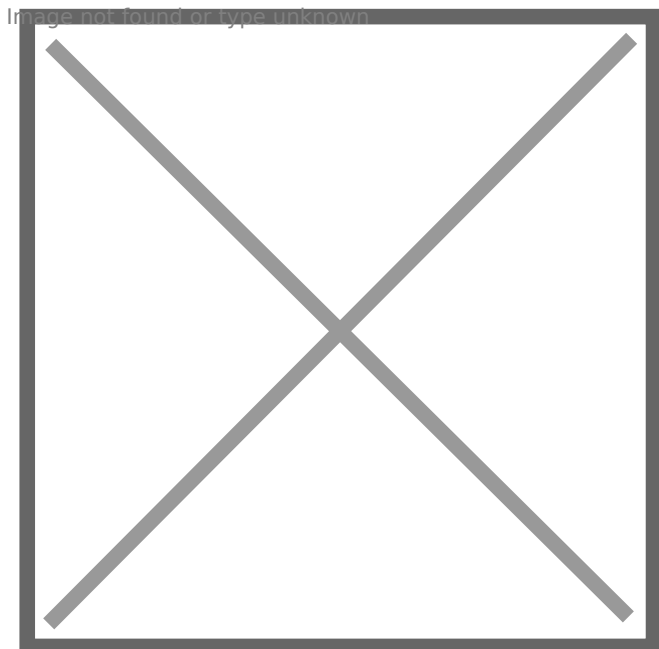
Evmenie, mereu binevoitor

Părintele Evmenie era mereu un om cald, mereu binevoitor și zâmbitor, chiar în momentele de suferință.

Unei credincioase care l-a întrebat uimită: „Cum reușiți, părinte, să fiți mereu

bucuros și zâmbitor?”, sfântul i-a răspuns: „Binecuvântato, acestea sunt zâmbetele pe care le-am primit din cer!”.

Cuviosul Evmenie a plecat la cele veșnice în data de 23 mai 1999. Patriarhia Ecumenică de Constantinopol l-a trecut în rândul sfinților în martie 2022.

Sursă foto: protothema.gr

basilica.ro